

MĀLATĪM. 128, 5. भक्षतकनिश्रुतितः स्नेहः SUÇR. 2, 31, 17. — caus. mit trans. Bed.: निश्रुत्य निश्रुत्य (तरणतामापाय्य Comm.) KĪTJH. 31, 7 in Gött. gel. Anz. 1860, S. 742.

— प्र 1) intrans. hervortriefen, — trüfeln MĀLATĪM. 24, 8. — 2) trans. trüfeln, fliessen lassen: रक्तम् BHATT. 14, 79. — Vgl. प्रश्रोतन.

2. शुत् (= 1. शुत्) adj. am Ende eines comp. trüfelnd (trans.): तु-पारजलश्रुत् KIR. 3, 9. लोचनेनामृतश्रुता KATHĀS. 101, 304. गिरा प्रेमम-धुश्रुता 103, 64. Ueber die Schreibung श्रुत् s. u. 1. शुत्. — Vgl. घृत्, मधु. श्रोत m. nom. act. von 1. शुत् AK. 3, 3, 10 (श्रुतेत geschr.).

श्रुत् s. u. 1. und 2. शुत्: श्रुतेत s. u. श्रोत.

श्रुत्, श्रुयति NAIGH. 2, 19 (वधकर्मन्). DUTUP. 19, 37 (हिसार्थ). श्रुति-कि. श्रुयत्, श्रुयिष्टम्, श्रुयिष्टन; durchstossen, durchbohren: श्रुमित्रान् RV. 1, 63, 5. वृत्रम् 6, 60, 1. पुरः 7, 99, 5.

— caus. श्रुययति, श्रुययत्, श्रुयिष्टन् RV. 7, 28, 3. partic. श्रुयितैः dass.: श्रुययुः RV. 1, 31, 9. 7, 82, 6. त्रिः स्मृमाङ्गः श्रुययो वित्तनेन 10, 95, 5. श्रुयस्य चिच्छिन्नयत्पूर्वार्णो 2, 20, 5. 6, 4, 3. श्रुयमत्कं क्वयै श्रुययै क्वयैः 10, 49, 3. श्रुयनङ्कं श्रुयितमत्स्वर्त्तः hineingestossen 1, 116, 24. In RV. 8, 24, 25 ist ein acc. शुल्लम् oder वृत्रम् zu ergänzen. Statt श्रुययत् 88, 6 ist, wie der Sinn zeigt und Śā. erklärt, श्रुययत् zu lesen.

— श्रुप zurückstossen: श्रुप श्रुयनं श्रुयिष्टन RV. 9, 101, 1.

— श्रुमि durchbohren: श्रुमिष्टयैः (infin.) RV. 10, 138, 5.

— नि niederstossen: श्रुमित्रान् RV. 7, 25, 2. — caus. dass.: पद्मोसु RV. 8, 6, 10. 39, 10. 4, 30, 10.

— परिनि dass.: शुल्लं परिं प्रदत्तिणाद्विद्यायै नि श्रुययः RV. 10, 22, 14. Vgl. श्रुयय.

श्रुयन (von श्रुय) adj. durchbohrend RV. 2, 21, 4.

श्रुयितर् (wie eben) nom. ag. Durchbohrer: वज्र RV. 1, 57, 2. श्रुत् शु-ल्लस्य श्रुयिता वर्धयमम् 10, 49, 3.

श्रुत् n. nach MAHIDH. Mundwinkel VS. 3, 21. श्रुत् TS. 1, 2, 28, 3.

श्रुम, श्रुमोष्टीये n. du. N. zweier Sāman Ind. St. 3, 240, b. — Vgl. श्रुष्ट.

श्रुष्टि 1) f. etwa Häufchen oder sonst ein Maass (für Reis u. s. w.) KĪTJH. 12, 7, 31, 1. — 2) m. N. dr. eines Âṅgīrasa PAÑĀV. Br. 13, 11, 22.

श्रुष्ट (von श्रुष्टि) n. N. eines Sāman PAÑĀV. Br. 13, 11, 21. श्रुष्ट Ind. St. 3, 241, b.

श्रुत् s. श्रुत्.

श्मन् n. angeblich = शरीर NIR. 3, 5. श्मश्रु लोम श्मनि श्रितम् ebend. und 3, 12. = मुख (gleichfalls wegen श्मश्रु) BHAR. zu AK. 2, 6, 2, 50 nach ÇKDR.

श्मशौ f. etwa Graben (mit Aufwurf), Wasserrinne; Deich NAIGH. 4, 2. NIR. 5, 12. श्रव श्मशा रुध्दाः RV. 10, 103, 1. Zur Ableitung von श्मशान wird ÇAT. Br. 13, 8, 1, 1 gesagt, dass श्मशाः die Esser unter den Vātēn (Manen) bezeichne.

श्मशानं NIR. 3, 5 (= श्मशयन). gaṇa पृषोदरादि zu P. 6, 3, 109. n. SIDDH. K. 249, a, 8. 9. 1) (aufgedämmter Raum) Leichenstätte (sowohl für das Verbrennen der Leiche als zum Begräbniss der Gebeine; auch als Richtstätte benutzt) AK. 2, 8, 2, 87. TRIK. 2, 8, 61. H. 989. HALĀJ. 3, 16. कूप, श्म AV. 5, 31, 8. 10, 1, 18. TS. 5, 2, 8, 5. ÇAT. Br. 4, 5, 2, 15. 13, 8, 1, 1. 5. 7. 17. KĪTJH. ÇR. 21, 4, 25. 25, 8, 2. ÂÇV. GRHJ. 1, 5, 5. 4, 1, 12. 15.

GOBHILA 2, 4, 2. KAUC. 37. 46. 77. 84. 86. 141. निषेकादिश्मशानात् M. 2, 16. 4, 116. 9, 318. 10, 39. 50. MBH. 3, 15686. 3, 5171. SUÇR. 1, 134, 18. 367, 1. Spr. (II) 1221. 2052. VARĀH. BRH. S. 45, 9. 51, 4. 53, 120. 79, 3. 86, 78. KATHĀS. 18, 104. 139. 38, 63. BHĀG. P. 3, 14, 24. 32, 20. 8, 7, 33. VER. in LA. (III) 13, 17. पारिश्मशानम् MĀLATĪM. 79, 19. °कर्णं n. SHAPV. Br. 2, 10. ÇAT. Br. 13, 8, 1. 7. 9. °चित् ein श्म schichtend TS. 5, 2, 8, 5. wie ein श्म geschichtet 4, 24, 3. KĪTJH. 21, 4. — 2) = पितृमेघ Schol. zu KĪTJH. ÇR. 25, 8, 7. विवाहश्मशानयोः PĀR. GRHJ. 1, 8 (9). — 3) = ब्रह्मरन्ध्र Verz. d. Oxf. H. 235, a, 19. — Vgl. मक्षा° (eine grosse Leichenstätte VER. in LA. (III) 3, 10), श्मशानिक.

श्मशानकालिका f. eine Form der Durgā Verz. d. Oxf. H. 98, a, 14.

श्मशानकाली f. desgl. ebend. 94, a, 1. 96, a, 11. fg.

श्मशाननिलय adj. auf Leichenstätten hausend: Çiva Çiv.

श्मशानपति m. wohl N. pr. eines Zaubersers TĀRAN. 319.

श्मशानपाल m. Hüter einer Leichenstätte KATHĀS. 18, 107.

श्मशानपैरवी f. eine Form der Durgā Verz. d. Oxf. H. 94, a, 10.

श्मशानवासिन् adj. auf Leichenstätten wohnend: चाण्डाल Çuddhāt. im ÇKDR. Beiw. Çiva's BAṬUKABHAIKAVASTOTRA ebend. °वासिनी ein N. der Kālī KĀLIKĀÇATANĀMASTOTRA im ÇKDR.

श्मशानवेताल m. N. pr. eines Spielers KATHĀS. 74, 179.

श्मशानवेश्मन् adj. auf Leichenstätten hausend; m. ein N. Çiva's H. 196.

श्मशानालयवासिन् adj. dass.: Çiva Çiv. °वासिनी ein N. der Kālī TANTRASĀRA im ÇKDR.

श्मश्रु UNĀDIS. 3, 28. n. SIDDH. K. 248, b, 11. sg. und pl. Bart, bes. Schnurrbart AK. 2, 6, 2, 50. 3, 4, 28, 118. H. 583. HALĀJ. 2, 369. Indra ist bärtig RV. 2, 11, 17. 8, 33, 6. 10, 23, 1. इन्द्रः श्मश्रूणि हरित्तामि प्रुञ्जते 4, 26, 7. वतेव श्मश्रु वपसि प्र भूम 142, 4. AV. 5, 19, 14. 6, 68, 2. VS. 19, 92. 20, 5. an Thieren 25, 1. ÇAT. Br. 11, 4, 2, 6. 12, 9, 2, 6. केशश्मश्रु 2, 5, 2, 48. 3, 1, 2, 1. KĪTJH. ÇR. 2, 1, 9. AIT. Br. 7, 18. ÂÇV. GRHJ. 1, 18, 3. 4. M. 3, 1, 1. 6, 6. SUÇR. 1, 324, 21. RAGH. 15, 52. श्मश्रूणि रोक्तु BHĀG. P. 4, 6, 51. प्रवृत्त PAÑĀV. 182, 10. श्मश्रूद्वय Spr. 5419. कचश्मश्रुनखाप्रवृद्धि H. 63. श्मश्रुतितायं स्निग्धं श्मश्रु शुभं मृदु च संनतं चैव । रक्तैः पुरुषेश्वराः श्मश्रुभिरल्लेष्य विज्ञेयाः ॥ VARĀH. BRH. S. 68, 57. वज्रणि MBH. 1, 4278. रक्त° 5929. हिरण्य° KHĀND. UP. 1, 6, 6. तप्तताम BHĀG. P. 6, 9, 13. (तस्य) श्मश्रूणि लुलुचे 4, 5, 19. वस्त° 7, 5. कृतकेशमख° adj. M. 4, 85. 6, 52. स° adj. f. H. 531. — Vgl. दीर्घ°, निः°, हिरि°.

श्मश्रुकर् m. Bartscheerer VARĀH. BRH. 14, 4.

श्मश्रुकर्मन् n. das Scheeren des Bartes MĀRK. P. 34, 75.

श्मश्रुजात adj. = जातश्मश्रु dem der Bart gewachsen ist gaṇa श्मश्रु-ताग्न्यादि zu P. 2, 2, 37.

श्मश्रुर्ण (von श्मश्रु) adj. bärtig: ein Bock TS. 2, 1, 2, 5. 5, 5, 2, 2. KĪTJH. 24, 7. — Vgl. श्मश्रुल.

श्मश्रुधर 1) adj. einen Bart tragend, bärtig BHĀG. P. 9, 8, 6. — 2) m. pl. N. pr. einer Völkerschaft VARĀH. BRH. S. 14, 9. — Vgl. श्मश्रुधारिन्.

श्मश्रुधारिन् 1) adj. einen Bart tragend, bärtig MBH. 4, 145. — 2) m. pl. N. pr. einer Völkerschaft MĀRK. P. 58, 17. — Vgl. श्मश्रुधर.

श्मश्रुमुखी f. ein bärtiges Weib ÇANDAR. im ÇKDR.

श्मश्रुल (von श्मश्रु) adj. = श्मश्रुण bärtig UÇĀVAL. zu UNĀDIS. 3, 28.